

□□□□CKKP :: Fořt Václav□□□□□

□

□□□□	□□□□□□□□□□□□		
□□□□□□□□		Narozen:	14.5.1935
	Bydliště:		Praha 10
	Telefon:		+420 602 296 613
	E-mail:		

□□□□□□

Převzato z knihy Kronika českého amatérského filmu – 70 let ČKK.

Václav Fořt: Prostředí klubu.

"Mne samotného zatáhl do kolotoče ČKK a do amatérského hnutí pan Jiří Tikal. Tento příjemný a hodný pán se angažoval ve smíchovském Domě kultury, kde v té době byl další z významných autorů, a to Pepa Brož. Ten také po nějaké roztržce ohledně nového formátu Super 8 mm, jehož byl horlivým propagátorem, odešel právě sem. Nepamatuji si přesně, ale byl tam tehdy už i Jaroslav Pokorný, o němž se později řeklo mnoho slov v dobrém i ve zlém. Já jsem ho osobně poznal jako ambiciózního probolševického divadelníka a filmaře. Ale ponechme na něm samotném, aby si zhodnotil, jak v uvozovkách prospěl celému hnutí.

V těch letech, kdy se nejezdilo nikam do světa, se všichni normálové setkávali na soutěžích. Tam se scházeli hlavně kvůli lidem a za zábavou s těmi, kteří měli stejné názory. Technika byla ledajaká a sháněla se různě.

Jedno takové místo bylo u Havlíka, kde se opravdu scházela celá republika. Řekněme si, že jako předseda klubu byl opravdu osobností.

Jeho diplomatické schopnosti udržely klub a amatérské hnutí na dobré úrovni. V obchodě u něj bylo možné prodat a koupit cokoliv. Ti, kteří měli nějaké známé, nakupovali i v zahraničí, hlavně v západních zemích. Já jsem v hojné míře využíval obchodu u Havlíka od nákupu 8 mm kamery po prodej 16 mm kamery Bolex na péro od Pepy Brože z výstavy Interkamera.

Kameru jsem nakonec také prodal a jako první v republice jsem koupil elektronkovou kameru SONY se záznamem na externí videomagnetofon. Na této kameře se dalo stříhat jen velice obtížně a místo slepek tam bylo vidět jen rozházený obraz. Tehdy jsem již spolupracoval s Rudou Mihlem a začali jsme experimentovat s novým médiem. Musím popravdě říci, že se k tomu váže hodně přemlouvání, protože film byl velice zažitý. Měl jsem ale své představy, které se do posledního puntíku splnily. Bohužel, pro některé z nás velice pozdě. Ale je to stejně radost. Tak, jako byl Pepa Brož propagátorem formátu super 8, tak já jsem byl neustálý hledač toho lepšího a je s podivem, že jsem také natočil několik filmů.

Ty s Mihlem byly všechny povedené díky Rudově nesmírné pečlivosti a mému kameramanskému vidění. Já jsem měl jenom jeden pěkný film, a to byl Tydlensty. Ostatní nevybočily z řady. Ale v klubu byli další, méně známí lidé, například Luboš Rousek nebo Pepa Gaspar a další.

Jednou jsem obhajobu filmu postavil právě na nich, když jsem se zmínilo jejich filmu o stavbě stanice I. P. Pavlova. Film natočili se znalostí věci, protože oba pracovali na stavbě jako elektrikáři. Film dokumentárně zmapoval celou stavbu. Ale to není důležité. Jejich přínos tkví v tom, že nikdo už nikdy stavbu takto nenatočí a nikdo ji také natočenou nemá. A v tom je ten zakopaný pes. Televize ani Krátký film na to neměly peníze, a tak to natočili nadšenci z řad amatérů. Vzpomeňme také na pana Pricla s jeho Andělem. Kdo má poslední záběry této historie? Připomeňme pana Šmída a spousty dalších, kteří neúnavně mapovali města a vesnice. Ale abych se vrátil k zadání úkolu. Klubová činnost byla na vysoké úrovni.

Nejen pravidelné čtvrtky a posezení v klubové vinárně u párečku nebo li vína, ale i další akce, jako výlety osmičkářů do míst, kde se dalo něco natočit. Mně osobně nejvíce chybí ta posezení po programu, kde jsem jako bažant sbíral zkušenosti a kde se dalo dojednat všechno kromě rozvodu.

Dávalo to klub dohromady. Ale abych se vrátil k tématu. Musím vzpomenout na další, kteří ani tak netočili, ale do klubu patřili i jako inventář.

Byl to Toníček Neubauer, Viktor Kusý a Bobina, dr. Rentz s jeho Eumigem, Maxa Tittelbach jako neúnavný bavič, Holubek s jeho krásnými filmy, Matěna jako nárazník mezi stranou a námi. Nesmíme zapomenout ani na dr. Svobodu s jeho nádherným filmem "Z mlhy utkaná", kde recituje svou báseň.

.....

Ted' z jiného soudku. Přítomnost nemohou hodnotit jinak než z povzdálí a subjektivně. Do klubu docházím totiž nárazově a s velkou absencí. Když člověk přijde, má šanci vidět jen pevně stanovený program.

To znamená, že je ochuzen o všechny drby a plány ze života klubu. Tím chci říci, že nevím nic! Snad jsem to už říkal, že klub stárne a my s ním. Nic na tom nezměníme a podle toho to také vypadá. Díky skutečně odborným rozborům pana Košaře a Zdeňka Kopky dokážou lidi vytvořit téměř dokonalá díla. A protože většina z členů má i dokonalé stříhové programy na počítačích, je většina filmů ke koukání. Ale to podle mého soudu nestačí. Klub potřebuje novou, mladou krev. Hlavně proto, abychom se mohli hádat, a dokazovat mladým, že musí točit tak jako točíme my! Prostě je to ve vyjetých kolejkách a bylo by zapotřebí to trochu zbourat. Ať chceme nebo ne, mladým

nerozumíme. Točí jinak. Někdy hůře, někdy lépe, ale jinak! Jejich zkratkám nerozumíme, jejich přímočarost odsuzujeme a zapomínáme, že jsme tomuto jevu v mládí čelili také. Zkrátka ty mladé bychom v klubu potřebovali jako sůl. Když vidím ty zástupy s kamerami, nemohu pochopit, proč nejsou na každém klubovém večeru. Kde se stala chyba? Ale to je jiná písnička a já ji řešit nebudu. Klub funguje tak co?

I když pro nás, vždy v pondělí, je pro jistotu přistavena korunárka. **Seznam natočených filmů**

Bohém - dokument, 13 min., 2005

Co říká - hraný

Evropou s Terraklubem - reportáž, ? min.
Cesta napříč Evropou.

Helfštýn

Jak se točí letadla - reportáž, 19 min., 2002
Parta šílenců se rozhodla natočit film o historických letadlech. Byli jsme při tom.

Most k lidskému srdci - dokument, 13 min., 2003

Náš život hoří jako svíce

Peloponés - reportáž, ? min.
Putování Řeckem.

Praha plná hudby - dokument, 16 min., 2004
Praha a její hudební ozvěny.

Vyšehrad

Vyšehraní - dokument, 18 min., 2005

VYDRA - 2006

Nádherná šumavská říčka, která autorovi už dávno učarovala. Film se vyznačuje krásnými záběry krásné přírody. Oproti běžným transfokačním nájezdům na detail, tady autor z velké části volil postup právě opačný, vzdalování se od detailu na celkový záběr a nutno říct, že velmi působivě. Hudba byla vhodně volená, jen její nástup na začátku filmu je až příliš břeškný. Kamera a její vedení na profesionální úrovni. Prolínání reálného zvuku do hudebního doprovodu bylo nenásilné a funkční. Zatmívačky použité pro oddělení jednotlivých sekvencí film rozkouskuje. Možná, že užití prolínačkou vložených stylově výtvarných titulků jako „dravá“ a „romantická“ a podobně, by tyto sekvence lépe propojovalo. Protože film nemá komentář, vnímáme ho jako film pocitový.